

Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

Loven traadte i Kraft straks og har Gyldighed indtil Udgangen af Februar Maaned 1932.

Efter Bemærkningerne til Lovforslaget fremsattes dette »for saa vidt muligt at sikre, at fremmed Valuta kan staa til Raadighed for Erhvervslivet i fornødent Omfang og for at modvirke uheldige Udsving i Kronens Kurs«. Ministeren udtalte ved Fremsættelsen, at de i Lovforslaget nævnte Foranstaltninger »er ubetinget paakrævede, og de er alle en Følge af, at vi er gaaet bort fra Guldkrone og derved har deprecieret den danske Valuta. Bliver disse Foranstaltninger ikke gennemført, maa man frygte for, at den danske Krone ikke vil kunne holdes paa et nogenlunde stabilt Grundlag. Hvor stor Svingningen kan blive, skal jeg ikke udtale mig om af den Grund, at det er umuligt at sige noget som helst derom. Derimod kan jeg sige, at et Kronefald væsentligt udover det allerede konstaterede i Løbet af meget kort Tid vilde have særdeles ubehagelige Følger for hele Nationens Erhvervsliv«. Ministeren anførte endvidere:

»Den paaviselige Aarsag til, at vi allerede nu maa foretage de Restriktioner, her er Tale om, er den, at Danmark fornøftigvis stod temmelig uforberedt overfor den Situation, der indtraf, da England ophævede sin Mønts Guldparitet. Den danske Nationalbank havde kun smaa, i hvert Fald kun forholdsvis smaa, Beholdninger af fremmed Valuta, og hvad Nationalbanken kunde skaffe sig af Kreditter, var meget begrænset. De private Banker var stillet noget nær paa samme Maade. Danmark havde altsaa ikke særdeles store Reserver at sætte ind i den Situation, som nu var opstaaet, og dertil kom, at Værdien af Hovedparten af vor Eksport formindskedes ved Sterlingkursens Fald i Forhold til Guldvaluta, hvori vi jo som bekendt gør en meget væsentlig Del af vore Indkøb.« — — — »Dertil kommer, at man utvivlsomt har kunnet spore visse Valutadispositioner af unormal Art. Der er utvivlsomt Eksportører, der lader deres Tilgodehavende i Udlandet blive staaende og gemmer det hen paa en eller anden Maade. Jeg tror ogsaa, man kan sige, at der har været Tale om en forøget Import i de sidste Uger, og derved er der naturligvis ogsaa stillet større Krav til de forhaandenværende Valutabeholdninger.

Tilsammen har dette været nok til at fremkalde Nødvendigheden af de Foranstaltninger, som her foreslaas. Men jeg maa paa ny fremhæve: Det danske Samfund er økonomisk